

si zapomnite g. Škubič. Ker je nam pa ravno vlada odbila osmorazrednico, bi bilo jako nespametno skupno petrazrednico postaviti, katera bi stala 200—300 tisoč kron. Jesenice imajo za svojih 230 otrok popolnoma dosti veliko in dobro šolo. Sava ima pa 349 otrok in tedaj ker ne dobimo osmorazrednico, je ministerstvo odločno odredilo, da se na Savi petrazrednico še letos postavi, katera bode pa samo 87.000 kron stala. Ako pa mi prepustimo da Jeseničani za naše čule in že danes velike davke samo petrazrednico skupno šolo gori na Jesenicah postavijo, potem bomo plačevali, da bomo še bolj črni nego je fajmošter Škubič, in od tega ne bodo stariši in niti otroci prav nobenega dobička imeli, nasprotno bo moralo 52 otrok iz Senožet, šolo na Koroški Beli obiskovati. Če imamo pa šolo na Savi je pa ministerstvo odredilo, da se ima teh 52 otrok na Savi vsolati. G. Škubič v naznanje, ako ne veste, da meščanska šola mora pa cel okraj in ne samo ena občina vpeljati in tudi izdrževati! Da mi potem, ko dobimo prvič našo ljudsko šolo na Savo, prav nič nimamo, da se še zraven ustanovi kaka srednja šola, v tem ste lahko Vi in vsi delavci prepričani, samo ne na občinske temveč le na deželne ali državne stroške. Ob enem še enkrat prosimo, da visoki c. kr. deželni šolski svet v Ljubljani naši prošnji ugoditi in sicer brez nadaljnjih potov do ministerstva.

Novice.

Pozor, Inzerenti! Inzerati za „Stajerca“ se sprejemajo razven v upravnistvu tudi še na sledečih krajih:

Maribor: papirna trgovina Rud. Gaisser.

Celje: knjigotrnica Fritz Rasch.

Radgona: knjigotrnica J. Semlitsch. 25000 letnico praznovala bode te dni budhistička vera. Pred 2500 leti je namreč knez Saky Siddharta Gantama to veroizpovedbo uresničil. Kakor znano, je budhizem zlasti v Aziji zelo razširjen in ima velikansko število prištev.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Volitev v občino Celje okolica.

Okrajno glavarstvo ugodilo je rekurzu, ki so ga vložili naprednjaki proti sestavi volilnega imenika! Zato je torej gotovo, da bodejo Nemci in napredni kmetje pri volitvah v 1. in 2. razredu zmagali... Dohatarski „Narodni dnevnik“ v Celju je vsled te odločitve okrajnega glavarstva pričel divjati in noret. Grozi z velikanskim bojem proti Nemcem in Nemcem prijaznim slovenskim kmetom, kateri ne marajo več korumpirane prvaško-liberalne klike. Prvaki naj le grozijo. Na dan volitve se zopet vidimo. Prišel bode čas, ko jih dobijo po prstih tisti ljudje, kateri danes na prav prvaški način občino ter kmete tako brezvestno izkoriščajo in odirajo. Verujemo, da se dr. Božič in njegovi priganjači jezijo, ker jim kmetje nič več ne verujejo in ker je razburjenje vsled prvaške strahovlade v celjski okolici vedno večje. Niti s svojimi „shodi“, na katerih hočejo prvaške lazi trositi, nimajo sreče. Poskusili so v Lokrovici, Lašnici in Ostrožni shode obdržati, ali posrečilo se jim ni. V Lošnici in Ostrožni so pridigovali pred praznimi klopki. V Lokrovici pa je bila na shodu večina Nemcem prijaznih kmetov, ki se ne pustijo od prvaških hujskačev za nos voditi. Vse prebivalstvo okoliške občine hrepeni po temu, da se vrže dosedanje brezvestno občinsko gospodarstvo. Vse želi, da se vladujočo gospodo z vsemi prvaškimi dohtarji vred iz občine pome, da se napravi red, da postanejo občinski računi vsem znani, da se ne zvišuje vedno občinske doklade, brez da bi se kaj napravilo, z eno besedo: da se varuje interese davkoplačevalcev! V kratkem se vrši v go-

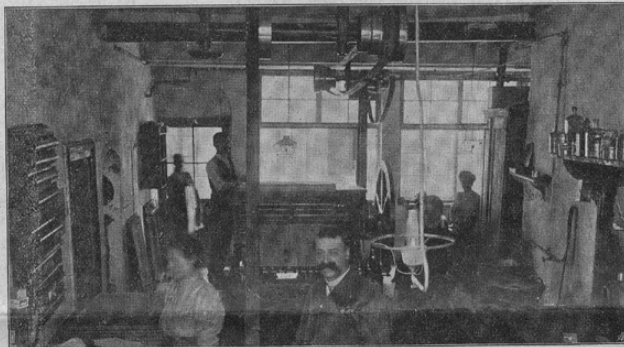
stilni „zum Mohren“ splošni pristopni volilni shod. Na tem shodu imeli bodejo nasprotniki dovolj priložnosti, da se prepričajo, da jim v občini okolica Celje zadnja ura bije... Kmetje se ne pustijo hujskati od šribarjev in prvaških dohtarjev. Kmetje hočejo red v občini in priborili si bodejo ta red. Zmaga mora biti naša!

Ptujski postajenačelnik Reichl je kaj domišljav človek; hotel je na Ptuj cel „general“ postati. Misli si je, da bode s tem pokazal celemu svetu, da je res mož, kateri kaj velja, kterege mora vsakdo vpoštevati, kateremu se morajo najodličnejši moške klanjati in misli si je, da bode s tem skril svojo breznačajnost in svoje hinavstvo. In res, ako Reichlna pogledaš, misliš si, ta mora biti zares prav dober človek, ja tako dober, da še iz hudomušnosti vode ne bi skalil. Mi pa Reichlna poznamo tako dobro „kakor Hrvat kobilo“, poznali smo ga že prav dobro, pred ko je prišel v Ptuj, no in sedaj smo ga že tolikokrat popisali, da vsak človek vè, s kom da ima za opraviti. Misli si je torej Reichl, zakaj ne bi bil jaz najodličnejša oseba na celém Ptuj? Kakor kakšnega generala me morajo Ptujčani častiti in stražiti, in tako, kakor se počasti general s tem, da se mu da osebna straža, tako si je tudi misli Reichl postaviti osebno „vahto“ in to že celo na tuje stroške. Pa mož je naredil račun brez krčmarja, kakor

korajže, ta „echter Wiener“ in večni kandidat za inšpektorstvo. Prihodnjič povemo še kaj o njemu!

Ces. kr. prvak. V Lehnu pri Slov. Gradcu vršila se je pred kratkem „ofcet“, katere so se uemški in slovenski gosti veselo udeležili. Kar nakrat pa pride malo pijan c. k. oficial Blažon in prične hujskati. Hotel je, da bi kmetje nemške goste napadli. Ali slovenski kmetje so bili veliko bolj pametni, nego ta c. k. slovenski uradnik. Blažon je dobil vsled tega par gorkih klofut okoli svojih dolgih ušes in poleg tega se ga je na cesto vrglo. Vprašamo oblast, ali so denarji davkoplačevalcev zato tukaj da se plačuje z njimi politične hujskače? Prihodnjič govorili bomo natančneje!

Ptujska policija je zdaj nekaj časa sem stalna rubrika v prvaških listih. Zakaj? Zato, ker ptujski stražniki svojo službo pošteno opravljajo in se v tem oziru ne pustijo od nikogar zmotiti. Ko bi vse postopaje, pretepače, izzivače in tolovaje prvaške stranke pri miru pustili, potem bi gotovo noben „narodni“ list ničesar povedati ne imel. Ko bi stražniki v Ptuj pustili v „narodnjaških“ gostilnah hazardirati, potem bi bilo vse dobro. Sicer pa mislijo nekateri prvaški smrkolini, da smejo tudi policaje v njih težki službi zasramovati. Take smrkovce treba bi bilo takoj za ušesa prijeti in v luknjo odpeljati. Tako daleč se nismo, kakor v Ljubljani, kjer se pred očmi Hribarjeve policije kraje in

Prostor za mašine.

Dvorana stavcev.

se dandanes ne dobi na svetu nič več zastoj, ravno tako je tudi ta zahtevana „vahta“ hotela imeti plačilo. Kdo vraga bi tudi zastoj „vahtal“ in cele noči bdel za nič in zopet nič. Reklo se je pa neki „zgoraj“, da se denar potrebuje za važnejše reči, ne pa za budalosti Reichlna, in mož se je moral časti, „vahtan“ biti, odredi. No, mi mislimo da brez „vahte“ tudi dobro počova po noči, sicer pa ima dva psička, katera menda zadostujeta za njegovo telesno stražo. Na tak način so je hotel Reichl sam ponižati, pa ni imel sreče. (Christlich-sozial), ker mu je tu spodletelo, misli si je Reichl, da se bodo nekje „drugje“ vendar enkrat že njega spomnili, pa mož ima res presneto smolo. Že zadnjič smo pisali, da je prav čudno, da se ga ni doslej še inšpektorjem imenovalo. Zdaj pa je prišel zopet imenovanje in Reichl še vedno ni inšpektor. To ga tako jezi, da mu bode morda še trebuh počil. Oj revež, revež, kako se nam smili! Tudi čez „Stajerca“ se jezi, kakor azijski derviš. Zakaj nas neki ne toži? Mi smo mu na razpolago, da mu tudi pred sodnijo dokažemo njegovo dununcijantstvo in farizejstvo. Pred sodnijo mu vse dokažemo, kar trdimo. Pa nima

ropa... Malo preveč predrzen je v Ptuj neki Šalamun, ki ga imajo za pisarja. Fant ima pravico, da poljubi vsak dan parkrat frak kakšnega prvaškega dohtarja. Zato pa tudi misli, da je res kaj. Pred kratkem je n. pr. na prav pobalinski način razžalil g. stražmojstra Zentrich. Šalamun jo pač misli, da se mora takemu visokemu gospodu vse pokoriti. Ali tako daleč pa še vendar nismo, da bi gospodje take vrste, kakor je Šalamun, ljudi komandirali. Može imel se je za svojo impertinenco tudi pred sodnijo zagovarjati. In sodnija ga je obsodila na 20 K globe ali dva dni zapor. Upamo, da bode ta Šalamun postal vsaj z ozirrom na policijo — modri Salomon. Drugače bode imel še mnogo sitnosti.

Iz Št. Vida pri Ptuj se nam poroča, daznani prvaški D. Tombah vendar ni tako zagrižen nasprotnik Nemcev, kadar se gre za njegov žep. Tako je Tombah pred kratkem v nekem strogo nemško-nacionalnem listu naznanjal, da ima vino za prodati. Glej, glej, — ko bi kaj takega kakšni navadni slovenski kmet storil, potem bi ga narodnjaško časopisje kar križalo. Ali en Tombah sme ljudi proti Nemcem hujskati, sam pa sme Nemcem med škrice leziti, samo da mu njegovo vino odkupijo. To je narodnjaška značajnost!

Napredna zmaga. Pri občinskih volitvah v Slov. Gradcu so naprednjaki v vseh treh razredih zmagali. Čast zavednim volilcem!

Posredovanje dela za rezerviste. Dvorni svetnik prof. dr. E. Mischler nam piše: Da se onim rezervistom, ki pridejo septembra t. l. na dopust, omogoči dobljenje dela v obrtniji itd., prosi posredovalnica dela deželne zveze za dobrodlost na Štajerskem (Gradec, Hofgasse 14), zvezana z društvom „srebrnega križa“, vse delodajalce, naj najkasneje do 1. septembra t. l. naznanijo proste službe. Naznanilo naj obsegajo način službe, plačo, čas vstopa in natančni naslov delodajalca. Vpslati so ta naznanila na posredovalnico dela v Gradcu, Hofgasse 14. To posredovanje je seveda popolnoma brezplačno.

Plačilo davkov. Tekom III. četrtletja 1910 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednih obdobjih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5 odstotni davek od najemnine onih poslopj, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 7. mesečni obrok dne 31. julija 1910 8. mesečni obrok 31. avgusta 1910, 9. mesečni obrok 30. septembra 1910. II. Občna pridobnina in pridobnina podjetb, podvrženih javnemu da-

janju računov: III. četrtletni obrok dne 1. julija 1910. Ako se navedeni davki oziroma pripadle deželne doklade ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v zmislu postave z dne 15. januarja 1904, l. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 kron dotične dolžnosti in za vsak zamujen dan 1/3 vin. in se morajo izračunati ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgor naštetim rokom do vštete dne vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadlimi dokladi in z doteklimi zamudnimi obrestmi vred potom predpisanega prisilnega postopanja.

Sejem v Pekelskivsi. V torek dne 5. julija t. l. se vrši v Pekelskivsi na Poljčanskem kolodvoru veliki živinski sejem. Živinoposessniki ste povabljeni prav v obilnem številu živino na sejem prignati, ker se ne bo štagelga pobiralo, povrh pa dobi vsaki za vsako goved, katero ta dan na sejem postavi ali prižene, 1/2 litra dobrega domačega vina zastoj. Da se bo dosti kupcev sešlo skrbi sejemski odbor.

Železnica Rogatec-Brežice-Rudolfovo. 19. t. m. vršil se je v graščini v Brežicah shod glede te velevažne železnice. Vodil je shod župan g. Faleschini. V imenu odbora podal je g. dr. Janesch poročilo o dosedanjem delovanju. Omeniti je zlasti, da je g. inženir T. Schenkel generalni projekt že izdelal. Na shodu je g. inženir ta projekt tudi poljudno raztolmačil. Predavanju je sledilo živahno odobravanje. Projekt se bode zdaj oblasti predložil. Upati je, da bode pridno delo tega odbora v kljub nasprotovanju od gotove strani rodilo mnogo uspeha. Le naprej!

Težka usoda. Splošno priljubljeni posestnik M. Kutscher v Hočah imel je letos veliko nesreče. Februarja mu je umrl njegov dveletni otrok, marca njegov oče, pretekli torek njegov 14 letni sin, zdaj pa še njegova 16 letna hčerka. Grozna nesreča!

Vojak — tat. Deželnobrambovec Andrej Losinšek v Mariboru je ukradel neko kolo; policija pa je tatinskega vojaka takoj zasačila.

Umrl je v Ptuj. g. posestnik in mizarjski mojster Karl Kratzer po daljši težki bolezni. Pokojnik je bil splošno znan in spoštovan. V javnem življenju je jako mnogo zlasti v organizaciji obrtnikov deloval. Bil je tudi dalje časa član občinskega sveta ptujkega. Kot rojen Nemec bil je vedno zvest naprednjak in je tudi naš list podpiral. Bodi vrlemu možu domača zemljica lahka!

Pijanost. Iz dravskega polja pri Ptuj se poroča: Neki kmet se je pred kratkim tako napil, da ni vedel, kako je ponoči brez konja in voza domu prišel. Drugo jutro se je izvedelo, da so konji in voz v Dravo padli in izginili. Pijani kmet ima 1200 K škode.

Strela udarila je na dravskem polju pri Ptuj v šupo, pod katero so se kmet Blazinec, njegova žena in njegov sin skrili. Sin je bil takoj mrtev, stariši pa brezvestni. Hiša je popolnoma pogorela.

Svinjarji. V Slov. Bistrici so zaprli Franca Kobale, v Lankovcu pa Franca Kogler; obadva sta se zagrešila nad malimi deklicami.

Krvava „ofcet“. V Ščutovcu pri Slov. Bistrici se je praznovala pri Kovaču „ofcet“. Stepli so se in brata Pernat sta tri osebe težko ranila. Brata sta že pod ključem.

„Darilo“. 11 letni Edvard Bergles v Slov. Bistrici dobil je pištolo od svoje matere. Fant je streljal in zadel učenca Kaučič, ter ga hudo ranil. Oj matere, kako neumno ravnate.

V Dravo padli so v Ptuj pri vajah en lajtnant in dva pionirja. Čoln se je popolnoma razbil, ali vsi trije so se zamogli rešiti. Nesreče pionirjev se pač grozno množijo.

Mrliča, i. s. okroglo 12 letnega dečka so našli pri Varičih v ljutomerskem okraju v Muri. Mrlič je bil popolnoma nag, le en čevljev je imel.

Zastrupljenje? Iz občine St. Janž pri Ptuj se poroča, da je tam posestnik Franc Marčič, ko je na travniku kosil, nakrat skupaj padel in umrl. Zdravnik je konstatiral, da je Marčič za-

strupljen. Preiskava bode dognala, kako je prišel do strupa.

Samomor. Iz Maribora poročajo, da je neka mlada ženska v Dravo skočila in utonila. Mrliča doslej še niso našli.

Pozor na denar! Poroča se, da krožijo po spodnjem Štajerskem ponarejeni goldinarji letnika 1858. Pazite; v roki se čutijo mastne.

Vedno nevihte. V vzhodni Štajerski je bila zopet nevihta, ki je med Buchom in Hartbergom tudi breg pokončala.

V Ptuj se je vršilo 28. junija licenciranje in premiranj plemenskih bikov. Zaradi pomanjkanja prostora govorili bomo o tej zadevi prihodnjič obširno.

Razveljavljena smrtna obsodba. Kakor znano, je bil tisti Anton Kmetec, ki je v bližini Pragerhova svojo ljubico umoril in na železniško progo vrgel, na smrt obsojen. Najvišje sodišče pa je to sodbo razveljavilo. Prišlo bode tedaj še enkrat do sodniške razprave.

Požar. V Ptuj je pričelo v mlinu usnjarske fabrike g. Paula Pirich goreti. Požarna bramba je bila takoj na lici mesta, ali ni ji bilo treba nastopiti.

Med „puferje“ na železnici prišel je v Mariboru delavec Pulko. Stisnili so ga tako, da je bil takoj mrtev.

Iz Koroškega.

Sele. „Popravki in laži imajo kratke noge“, sem si mislil, ko sem v zadnji številki „Štajerca“ čital ugovor šolskega predstojništva. Pisalo se je, da je občinski račun v najlepšem redu. Tisto je zdaj že mogoče, saj je občina v teku 7 tednej dovolj časa imela, račun v red spraviti. Trdimo pa, da je račun pri prigledanju dne 21. aprila bil v najlepšem neredu!! Gola resnica je, da župan revizerju deželnega odbora ni mogel dati potrdila, da je denar vložil v „Ljubljanski kreditni banki“. Ravnotako je tudi resnica, da župan lovsko najemščino dne 21. aprila ni imel v rokah. Črez ugovor, da lovška najemščina ni občinski denar, sem se smejal in radoveden sem, komu tedaj ta denar služi? Morebiti županu za „farbanje“? Če je bilo vse v najlepšem redu, zakaj je pa potem občina prosila grajšino Hollenburg, da bi se ne pritožila pri dežel-nem odboru? Da se selska prvaška stranka potolaži, povemo še, da je „Štajerc“ tisto poročilo posnel iz lista „Bauernzeitung“, kateri list že dozdaj ni čast imel, dobiti „popravka“, morebiti zategadelj, ker celi občinski zastop ni toliko nemščine zmožen, da bi napravil nemški popravek. Če občinsko predstojništvo s tem ni zadovoljno, mora leteti tožiti. Trdimo pa še enkrat, da občinski račun dne 21. aprila ni bil v redu; ako se to dopade občinskemu zastopa ali ne, je nam vse eno. Kdor ima maslo na glavi, ne sme iti na solnce! Hvaležni smo za poročilo, da ima selska občina štiri svetovalce; tega dozdaj še nismo vedeli. „Štajerca“ pa prosimo da zanaprej vrže „popravke“ Selanov v koš. — (Opomba uredništva: S takimi „popravki“ se da vse „popraviti“. Ali resnice tudi prvaški hujšači ne bodejo iz sveta spravili! Mogotci v Selah naj si zapomnijo, do domače ljudstvo ne bode pustilo od nikogar denar davkoplačevalcev zapravljati!)

Sele (Kolektura). Prelube moje ovčice! Ko sem pred 13 leti prišel v Sele, ste bili vsi neumni, zdaj ko odidem ste pa postali — hvala mojemu delu — še neumnejši. Razžalit s temi besedi nobenega nočem, resnica pa je. Ljubi moji! Od tega leta je minulo že 6 mesecev, prejšnje leto ste mi kolekturo v jesen prinesli, ker pa v jeseni nisem več tukaj, prosim vas, da bi mi pol kolekture že zdaj dali. Tako milostljiv nisem, da bi mojemu namestniku celo svoto pustil. Če mi kolekture ne prinesete, bom imel škodo, ker se mi potem pri „Gehaltu“ dopogtegne. — K tej lepi izjavi pribijemo, da Ivan nima škode, če se mu kolekture ne da, od svojega plačila zgubi zategadelj ne vinarja. Pribijemo naprej, da nobeden posestnik ne more prisiljen biti, kolekture plačati. Imate res toliko denarja da mastite fajmojštra? V 13 letih ste šenkali Ivanu (če kolektura na leto le 700 kron nese), 9100 kron. Kteri od vas je pri težkem delu toliko prihranil? Večini med Vami gre

bolj slabo, fajmoštra pa tako pitate, da komaj hodi. Ko je Ivan v Sele prišel, je prinesel celo „fantoro“ v hadrei. Andreja prašajte, saj ga je on pripeljal v Sele. Če ga boste zdaj naprej pejali, bodo vam v Selah konji zmenkali. Koliko tisoč kron seboj nese, tisto noben ne ve, da ni majhno denarja veste, saj je vas dovolj molzel. Ako vas Ivan še čisto ni poneumnil in če imate malo pameti, — kolekture ne plačajte. Z Bogom ljubi Ivan.

Sele. (Ivan Nagelj na razji) Piše se nam: Naši mili mirni in „snežobelni“ gospod fajmošter Ivan Nagelj bo se v kratkem pobral na novo faro „Lipa pri Vrbi“. Skoraj vse babe se veka-jo, žalost črez ta dogodek je veliksanska. Kakor smo slišali, je bilo škofu postopanje Nagelma tako dopadljivo, da so ga prestavili; mi smo škofu hvaležni. Ivana smo bili siti že do grla! Zanimivo je, da se ga farmani župnije Lipa tudi branijo. Iz zanesljivega vira vemo, da je oskrbnik kneza Lichtensteiner v Sv. Lju prošil grajšino Hollenburg, da bi Nagelna ne potrdila. Črez to se ne čudimo; pravega župnika se sprejema vedno z veseljem, hujška pa nikjer ne marajo. Minuli četrtek je bil Ivanov god; streljali mu niso, on Janeza Krstnika ne časti, ker je po Nagelnovi misli „Nemec“. To je nam nove da je odrešenika Jezusa krstil „Nemec“. Ja, kaj Ivan vse vè! Resnica je, da je Ivan povabil vse ovčice, ktere trobijo v njegov rog, na god v farovž. Vina so pili, da je bilo groza in naprednjake so jedli, da je bilo veselje. Eden povabljenih je popil toliko vina, da v želodcu ni imel prostora in je zategadelj prišlo nazaj; 70 korakov od farovžu, in 3 dni po godu smo že vohali vinski duh. Ivan je želel, da bi črna zemlja pogreznila vse naprednjake, zgodilo se pa tega ni. Pokrila bo nas črna zemlja vse; ali mislite, Ivan, da boste topli v nebesa zleteli? Bog še daj, da bi se kmalu pobrali, in vzemite tudi vašega prijatelja Mažija na hrbet. Če je vam po volji, bomo naprednjaki naročili muziko, da bo igrala če se bote odpeljali. Od učitelja Ottowitza pa dobite brezplačno številko „Štajerca“ za pouk in zabavo.

Tatvina. Čevljar Mikoš iz Uggonitzu ukradel je posestnikovemu sinu Johann Wedem 234 K. Tata so zaprli.

Slabo skrila je Maušičova žena pri Weissbriachu denar. Prodala je namreč govedo. Skupnino 170 K je skrila v postelj. Neki tat pa je to videl in denar ukradel.

Ogenj. V bližini Feldkirchna je pri „Persch-wirtu“ pogorela gostilna in gospodarsko poslopje. Škode je za 16000 K.

Požar. V Riedingu je vpepelil ogenj gospodarsko poslopje in hišo posestnika K. Radl. Vihar je zanelil ogenj tudi na sosedne hiše, ki so istotako pogorele.

V transmisijo prišel je v Glandorfu delavec Fran Zwitter. Bil je težko poškodovan.

Tatovi. Neki Rudolf Strein je ukradel v Beljaku 35 K. Policaji so ga pa takoj dobili in zaprli. V cerkvi v sv. Lenartu i. L. je tat in praznil nabiralnik. Kot krivca so zaprli nekega Johana Polteraue.

Po svetu.

Propali duhovnik. Pred 10 leti so našli na plana Domeniko Costatini v Rimu umorjenega in oropanega. Zdaj so izvedeli, da je morilec duhovnik Pietro Andorni. Morilca so zaprli.

Železniška nesreča. V Cormy-Islandu se padla dva železniška vozova raz brega. Več potnikov je težko ranjenih, dva pa sta bila takoj mrtva.

Grozni umor. V Bezinku so našli družin trgovca Battal, obstoječo iz zakonske dvojice 12 otrok, vse mrtve s preklanimi glavami. Mrlič vseh 14 oseb so bili grozno razmesarjeni. Mrličih se še ničesar ne ve.

Grozna nesreča. V Mazzanilu v Mehiki trčil neki vlak v vojaški vlak in je tega popolnoma razbil. 37 oseb je bilo takoj ubitih, 11 nj. 5 oficirjev in njih soproge.

Pšenica gori na polju pri vasi Dimagordon na Ogrskem. Vsled voharja je bila tudi vas sama v nevarnosti. Vsa žetev je uničena.

Hofrichterjeva sodba. Zdj se se je proglasilo javno sodba čez oberlajtnanta Hofrichterja, ki je celi vrsti tovarišev poslal pisma strupenimi pilulami in je tudi enega hant-

komaj
celo
ga je
ej pe-
koliko
da ni
olzel.
imate
ogom

nam:
ošter
novo
veka-
kakor
gelna
sno
grla!
Lipa
da je
prosil
rdila.
spre-
er ne
stre-
ker
novo
a, ja,
pova-
na
za in
Eden
lodu
azaj;
sno
črna.
se pa
ali vi
eteli?
emite
če je
muzi-
učite-
vilko

akra-
edem

Veiss-
skup-
pa je

rsch-
slop-

spo-
radl.
ie, ki

avec

tel v
li in
t iz-
kega

ka-
nega
rilec

sta
pot-
koj

žino
ter
Mr.
i. O

i je
pol-
m.

ong
ma

ro-
ch-
a s
pt-

mana na ta način umoril. Najprve se je poročil, da je bil obojen na 20 let težke ječe. S tem je ta grozna zgodba, ki je skozi mesece vsaj javnost vznemirjala, končana.

Razstrelba. V Leedsu pri Berlinu se je zgodila razstrelba. 20 oseb se je valjalo takoj v svoji krvi. Nekemu vojaku je bila glava odtrgana. Doselej so dobili 5 mrtvih in 15 težko ranjenih.

Desidor Perczel.

Poročali smo že, da so državnozborske volitve na Ogrskem končane s popolno zmago Ehen-Hedervaryjeve vlade. Liberalci bodo je

Desidor Perczel

to je in zanaprej vladali v predstevstvu državnega zbora. Voditelj teh liberalcev je Desidor Perczel, katerega sliko prinašamo danes. Perczel je eden najmožnejših madžarskih politikov.

Drežekov vnebohod.

„Drežek je umrl“ še niso bile listje v gozdu. Tiho in reselo je bilo to šumenje, kajti bil je drvar. Moški v dolini so menili: „Tako, ta je mrtev; zares, škoda zanj; dekleta pa so jokala, ker Drežek ni bilo več med živimi. „Drežek je umrl“ in pa brisanje solzomokrih oči bilo je eno. Da, da Drežek je bil fejsť fant, tako okoli petindvajsetih let, vitek, flav in kaj korajžen in ni buda, da so se vaška dekleta skoraj trgale zanj. No, sedaj je bil mrtev. Drevo v gorjem Slemenu ga je zadelo in bilo je po njem. Na zelenih smrekovih nosilih so ga ponesli močje v dolino v njegovo borno kočjo in od tam se je peljala njegova duša po mnenju vseh naravnost v pekel, zakaj in nel je mnogo na vesti. Vendar temu ni bilo tako; pekel bil je daleč proč od njega. Ko je tako iz svoje kože smuknil, pritisnil mu je majhen paglavček, nebeški sel, peroti na ramena in vspela sta se v višave.

„Ljubi angelček“, dejal je Drežek, „presneto mrzlo je pa le, ako moram tako tag v nebesa!“ Angelček pa se je temu le nasmešnil šepetaje pred se: „Prav ti je, to je kazen za tvoje grehe; mene ne zebe“, in poskočil je, dva, tri stolpe visoko se je zdelo Drežku. Ker si je on tudi hotel kratiti čas, poskakoval je z to majhno stvarico, kakor za staro in vedno boljše, vedno boljše je šlo.

Do sedaj sta plavala le po veliki, sivi planjavi in zlate zvezdice in njih zvesta voditeljica blede luna so se njima priazno posmihale. Zatem pa je postala pot težavna. Drežekova duša se je potila kakor kakšen pri-smojen hribolazec; dobro pri tem pa je bilo, da je po-skušala vedno čistejša, slednič je bila bela kot sneg in postal je enak svojemuj majhnemu spremljevalcu. Z na-porom sta prebredla zadnje gosto megleno omrežje in pred njima so blestela zlata nebeška vrata. Zajučkala sta veselja, da je zajačala nebeška veža, angelček je po-

tegnil za zlatopletno vrstico, — zvoko je zadonel glas zvončka po nebeških prostorih, majhno okence na vratih se je odprlo in skozenj je pomolel stari Peter svoj zaspan, z rudečim nosom okrašen obraz.

„Ravno v popoldnevem spanju me moraš motiti, ti usivec, ti“, zagrmel je nad angelčkom. „Koga pa si mi zopet pritiral sem? Pa vsigdar, kadar prideš ti, pripelješ vedno kaj za nebesa komaj zrelega. — A tega — pri mojej svetosti — tega moram poznati, tako znan se mi zdi.“ In zvesti vratar je potegnil očala iz grešnega zapisnika, pritisnil je z tresočo roko na nos, ter vpil svoj pogled v Drežeka. Prestrašen je zavpil: „Da, da, ti si Drežek iz Slemene gore. Kaj pa iščeš tukaj? Misliš, mi nimamo tvojih grehov vknjiženih? — O, in še kako natanko. — Misliš tvoje ljubavne komotije ne vpijejo k nam za osvetlo? — Ali misliš mi nismo imeli naš ne-beški dalnogled vedno nate nastavljen? Vsa v čer sem gledal, kaj počenjaš na svetu! Glej, da se mi takoj po-bereš, če ne —!“ Pri zadnjih besedah šine pogled razjarnega Petra na malega angelja, smehljajočega se z mezincom v ustnih in vsa starčeva jeza se vsuje nanj: „Ti ničvredni paglavček, kdo pa ti je velel, tega iz sveta v nebesa spraviti, kaj? Kdo pa je bil to?“

„Ja —“ dejal je predrzneš, porine smeje mezinček še globlje v usta, „Magdalena mi je velela!“

„Kaj ta!“ zavzel se je Peter, „ta ima vedno takšne budalosti, to je za znoreti, vedno ta in zopet ta.“ Trišče se je zaprlo okence, zatem je zahreščal ključ, škripaje so se odprla velika vrata in Peter je stal z ključem v roki v okviru, ter njima pokazal pot. Ko sta vstopila v nebeške prostore, zadonela je v daljavi mila godba in slišalo se je petje neštetihi duš: „Blagor mu, ki zdaj prihaja —“.

Blizala se je procesija svetnikov, na čelu vseh sv. Magdalena z bliščeco obleko v naročju. „Pri mojej veri“, vskliknil je Drežek, ko ga je objela in oblačila, „pri mojej veri, je to krasna ženska!“ Potem ga je pozdravil veliki mož z mečem ob ledju v imenu vseh nebeških prebivalcev, ter ga peljal pred Gospoda nebes. Prijazno je sprejel ta Drežeka, a brez vsega opomina le ni šlo.

„Drežek, ti si mi delal sitnosti in skoraj bi te ne bil sprejel v nebesa. Le Magdalena se imaš zahvaliti za njene priprošnje. Tukaj sem poglej v knjigo življenja, le prav malo dobrega je še v njej o tebi, število tvojih pregreh je bilo skoraj polno. Bli si pravcati grešnik. Sedaj si rešen, a rečem ti, da mi z gotovimi svetniki — pri teh besedah je trepaje pogledal Magdalena — tako hitro ne spletkaj, če ne, se nekaj zgodi!“ Tako je go-

solze oči. Vsi so bili veseli ginjenega novinca, pobožni gospod pl. Kempis je stopil predenj ter dejal: „Vendar je tako, kakor sem jaz pisal: Magna rest es amor!“ (Citat iz pisma sv. Tomaža pl. Kempis). „Velike stvari so radi ljubezni“.

Čudežno hitro in poceni se napravi danes naravno, krepko, govejo juho. Polije se enostavno eno Maggijevo kocko z vrelo vodo. Tako pripravljena goveja juha se ne razloči prav nič od doma narejene, kajti „Maggijeve kocke za govejo juho“ so čista najboljša juha iz govejega mesa v suhi formi in vsebujejo tudi potrebno sol ter primes. Vsaka kocka zadostuje za en krožnik (1/4 liter) krepke juhe in kocka samo 5 vinarjev. Za poletni čas se dobi celo zavoj po 50 kosov. Pazi naj se na ime „Maggi“ in na varilveno znamko „Križeva zvezda“. Druge kocke niso Maggijeve.

Na prodaj je eno lepo dobro jena in obiskovana prodajal-nica, edina v tej fari, blizo cerkve, to se proda s prodajalnicjo ali pa tudi samo po-sestvom. Torej kdor ima veselje do grunta in živinoreje, naj se precej zgleda, ker se prodaj vse z ugodnim pogojem. Več pobe in odgovori posestnik Josef Kurent, Preverje, Post Peilenstein, Štajersko. 564

Kako naj se ravna s po toči prizadetim trsjem.

(Naznanilo deželne vinogradiške in sadjarske šole v Mariboru)

(Nadaljevanje*)

Toča je prizadela trte v avgustu ali še pozneje.)

V tem času je nevarnost toče že manjša. Ali v nekaterih letih vendar nastopi in prinese škodo. Pri temu so večinoma listje in nagoni na vršičkih kot mehkejši deli posebno hudo prizadeti. Tudi prosto in proti vremenski strani viseče grozdje trpi bolj ali manj. Tam, kjer se čez viseči nagoni na vršičkih še nahajajo, kjer se ni prezgodaj „gipfalo“ (gegipfelt), bode škoda manjša, ker je bilo s tem spodajšnjim delom varstvo dano. Rane se bodoje pri temu poznejšem poško-dovanju lesa le deloma zacelile in zimski popki se ne hodejo ali pa le malo pokazali. Ako se to vkljub temu zgodi, potem se pokažejo novi nagoni na težje poškodovanih vršičkih, na spodnjih delih trt pa ne. Zadete ja-gode se posušijo in odpadejo deloma do trgatve tudi same. Na stebri (Stiel) zadeto grozdje se posuši popol-noma. Kaj družega kakor takojšno škropljenje ob tem času poškodovanih gorc se ne more storiti. Škroplje-nje pa je na vsak način potrebno; s tem se obrani še dobro listje pred tem, da si naleze peronosporo. Kot preprečujoče sredstvo se priporoča, da naj se trte ne pred sredo avgusta odreže („gipeln“); kajti čez viseči deli nagonov dajejo gotovo varstvo proti poškodovanju spodnjega listja in trt z groz-dom.

Ako je toča večkrat vinograd prizadela ali pa ako je bila toča tako močna, da je točino zr-nje ne samo nagone in njih organe marveč tudi starejše dele trte odbilo ter se je tudi na trti skorja oddregnila.

V tem slučaju se mora pomoč le na to omejiti, da se fpopolnoma odtrgane dele proč spravi. Ako je ta-ko huda toča zgodaj prišla, potem požene trta iz svojih spodnjih, še nepoškodovanih delih zelene nagone, kateri naj se postavi bolj na redko (Auspflücken) in katere naj se z opetovanim škropljenjem ter žveplanjem zdrave ob-drži. V ugodnem slučaju po-stanejo do zime zreli. Potom gnojenja kakor preje ozna-čeno, se lahko v potrebi trto zelo okrepča. Seveda take gorice v letu toče in tudi prihodnje leto ne bodoje no-sile. Gre se pa zato, da se trto iz temelja novo uresniči.

Ako je trta tako močna, toča pozneje zadela, imela bode pač še nagone; ali na-rejeni zeleni nagoni bodoje komaj tako daleč dozoreli, da bi zamogli zimo brez nevarnosti preživeti. Vkljub temu pa se bode odtrgalo („auspflücken“), škropilo in pred nastopom jesenskega mrazu trte tako daleč nako-pičilo („anhäufeln“), da bo-dejo najspodnejše oči novo nastalih nagonov z zemljo pokriti in pred mrazom vaj rovani. Krepko gnojenje v je-seni ali najkasneje v pri-hodnji sponladi ima nalogo, da tako oslabele vinograde zopet k moči pripravi.

Fr. Zweifler.

*) Glej „Štajerca“ št. 24 tega lista.

Opomba uredništva: Priporočamo kmetovalcem ta ve-leko-risni članek g. dir. Zweifler v prevdarek. Vinograde se mora ne samo z roko, marveč tudi s „pametjo“ obdelovati. Gospoda Zweiflerju gre vsa hvala za svoje prizadevanje.

Administracija „Štajerca“.

Knjigoveznica.

voril sin in oče in duh sta prikimala. Godba je zavrela iz vseh kotov in krajev; vse je pozdravljalo novega svetnika. Raztrgali bi ga bili veselja, vsak si je štel v čast razkazati mu prvi krasoto nebes. Tedaj ga je zgra-bila njegova priprošnica krog pasu, ga vlekla k velike-mu dalnogledu, ter dejala: „Tukaj notri pogledi!“

In videl je v dolini solza svoj lastni pogreb. Videl je, kako so si otirala dekleta solzne oči in tesno mu je postalo pri srcu. Duh kadila mu je vdaril v nos. Vsi so vdihali ta duh poželjivo, le njemu ni ugajal in njegovim ustem so ušle besede: „Svoje žive dni nisem tega duha maral.“ A sunek njegove spremljevalke v rebra mu je velel molčati in gledal je dalje. Vidši toliko deklet pla-kati o njegovem mrtvem truplu so tudi njemu zalile